

Terugkoppeling bijeenkomst

16 april 2026

Samen gezond leven makkelijker maken
in West-Brabant

16 april 2026

Terugkoppeling bijeenkomst 16 april 2026

Samen gezond leven makkelijker maken in West-Brabant

Aanleiding en doel

Op 16 april 2026 kwamen vertegenwoordigers van gemeenten, zorg, welzijn, bibliotheken, GGD West-Brabant, Stichting Huh wat bedoelt u en Pharos bijeen rond de vraag hoe gelijke kansen op gezondheid in West-Brabant versterkt kunnen worden. De bijeenkomst stond in het teken van *anders denken, doen en organiseren*, met als doel om bestaande initiatieven te verbinden en uit te bouwen tot een bredere regionale beweging. Gezond leven moet voor iedereen makkelijker worden, ongeacht achtergrond, vaardigheden of omstandigheden.

Vanuit de werksessie, die plaatvond op 5 februari 2026, werd de behoefte aangegeven voor concrete stappen en praktische handvatten: wat werkt al, wat kunnen we morgen anders doen, hoe maken we impact? De bijeenkomst is opgezet als een stap in die richting, door voorbeelden te delen en verbindingen te leggen.

Programma

Opening

De opening door Ad van Rijen, bestuurder welzijnsorganisatie WijZijn, maakte direct duidelijk dat gezondheidsverschillen geen individueel vraagstuk zijn, maar een gezamenlijke maatschappelijke opgave. Hij benadrukte dat de huidige manier van werken, waarbij organisaties ieder hun eigen rol en beleid blijven volgen, niet voldoende is om echte verandering te realiseren. *“Als we allemaal, huisartsen, bibliotheek, gemeente, zorg, welzijn, hetzelfde beleid blijven voeren, dan halen we die doelstelling helemaal niet.”*

Gelijke behandeling leidt namelijk niet automatisch tot gelijke kansen; door iedereen hetzelfde te bieden, blijven verschillen bestaan of nemen ze zelfs toe. Daarom riep hij de aanwezigen op om gezamenlijk eigenaarschap te nemen en te starten met echte samenwerking en co-creatie om kansengelijkheid in de regio daadwerkelijk te verbeteren. *“Laten we nou gewoon met elkaar bepalen dat jullie de start zijn van een samenwerkingsverband en een co-creatie om de kansengelijkheid in de regio echt daadwerkelijk te beïnvloeden.”*

Een belangrijk accent lag op de verschuiving van systeemwereld naar leefwereld. Met een concreet praktijkvoorbeeld werd zichtbaar hoe goedbedoelde, maar verkokerde professionele inzet weinig effect heeft zolang niemand het geheel overziet. Pas toen werd gestart bij de vraag van de inwoner zelf (wat hij als eerste nodig had) ontstond er beweging. Dit onderstreept dat effectieve ondersteuning begint bij luisteren, vertrouwen en aansluiten bij wat mensen echt nodig hebben.

Daarnaast stond het belang van ervaringskennis centraal. Inwoners moeten actief meedenken en meedoen in beleid en uitvoering. Het verhaal van ervaringsdeskundige Elly liet scherp zien hoe zorginformatie vaak niet aansluit bij de leefwereld van mensen. Overmatige, algemene en

ingewikkelde informatie bleek minder waardevol dan duidelijke, relevante en toepasbare uitleg. *“Zestien kantjes en allemaal onzin.” “Dat kon op één velletje wat eigenlijk voor mij de bedoeling was. En niet op zestien.”*

Haar boodschap maakte duidelijk dat begrijpelijke communicatie geen bijzaak is, maar essentieel om beleid en systemen daadwerkelijk beter te laten werken voor mensen. *“Omdat ze dan beter kunnen doen wat voor de mensen is. Meer rekening houden met de mensen. Want het is zo niet goed voor de mensen.”*

De opening had een duidelijke boodschap: samenwerking, luisteren naar de leefwereld en het benutten van ervaringskennis zijn cruciaal om structurele ongelijkheden te verkleinen.

Presentatie sporen vanuit de projectaanpak: wat zien we in West-Brabant

Tijdens de interactieve presentatie werden opbrengsten vanuit de twee sporen gedeeld. De Bibliotheek West-Brabant, GGD West-Brabant en Gemeente Oosterhout werden uitgenodigd om hun verhalen hierover toe te lichten. Deze gingen in op de aanwezigheid van digitale drempels voor inwoners, hoe brieven meer leesbaar kunnen en hoe beleidsmatig kansengelijkheid structureel in te bedden. Meer en andere informatie hierover is terug te lezen in het eindrapport en de verkenning van de praktijkverhalen van Stichting Huh wat bedoelt u en Pharos.

Workshops: aan de slag met de ontwikkelrichtingen

Het eindrapport laat vier ontwikkelrichtingen zien voor de regio:

1. Ervaringskennis beter benutten
2. Zorg en ondersteuning eenvoudiger en begrijpelijker maken
3. Preventie laten aansluiten bij het dagelijks leven
4. Ruimte geven aan vakmanschap en leren

Deze richtingen vormen een kader voor verdere samenwerking en ontwikkeling en staan samengevat in een inspiratieboekje welke is uitgedeeld onder de deelnemers.

In groepen is gewerkt aan deze ontwikkelrichtingen. Hoe kun jij vanuit je rol anders denken, doen en organiseren. En wat is er nodig in de regio om dat beter voor elkaar te krijgen? Welke actie kan je morgen zetten? In de groepen formuleerden deelnemers eigen adviezen om als regio anders te denken, te doen en te organiseren. Hierna volgt een reflectie van deze adviezen.

Werkessie ontwikkelrichting 1: ervaringskennis beter benutten

In de werksessie over ontwikkelrichting 1 stond de vraag centraal hoe ervaringskennis beter benut kan worden bij beleid, uitvoering en samenwerking in de regio. In de groep leeft veel herkenning: de wil is er, het belang wordt gezien, maar de vertaling naar het dagelijks werk en concreet gedrag blijft nog lastig. De werksessie maakte duidelijk dat er brede steun is voor het beter benutten van ervaringskennis, maar ook dat dit om een andere manier van werken vraagt. De belangrijkste opbrengst van deze sessie lijkt daarmee te zijn dat ervaringskennis niet iets is wat je alleen ophaalt in een apart project, maar iets wat verweven moet raken in het dagelijks werk, in contactmomenten, in

communicatie, in subsidiestromen en in de manier waarop organisaties met elkaar leren van wat werkt.

Hieronder volgen de aandachtspunten die werden benoemd met bijbehorende adviezen of inzichten en eventuele voorbeelden.

Wat	Toelichting	Inzicht
Van intentie naar praktijk	Organisaties willen meer met inwoners en ervaringsdeskundigen samenwerken, maar dit is nog niet zichtbaar in de praktijk. Het hoe (het gedrag van collega's, bij werkprocessen, in keuzes die organisaties maken) wordt nog onvoldoende gedeeld en benut.	Het probleem zit vaker in onwetendheid dan onwil: er is meer zicht nodig op het kennen van de leefwereld van inwoners en van de praktijk van andere organisaties. Beleidsmakers en adviseurs mogen vaker letterlijk de praktijk in: meelopen, aanwezig zijn, luisteren buiten het eigen netwerk.
Druk op organisaties is groot	Hoge werkdruk, bezuinigingen en grote opgaven maken het lastig om anders te werken. Tegelijk groeit de verwachting richting bewonersinitiatieven en buurten.	Signaleren vanuit buurten en inwoners serieuzer en gezamenlijk oppakken. Niet taken terugleggen bij inwoners, maar samenwerken vanuit: <i>"laten we het samen doen."</i>
Van woorden naar gedrag	Begrippen als co-creatie en participatie blijven abstract en voelen "leeg" zonder concrete doorvertaling in het dagelijks handelen.	Stel steeds de vraag: <i>wat betekent dit vandaag voor mijn gedrag en mijn werk?</i> Begin klein: bellen, opvolgen, ruimte maken in de agenda voor verbinding, contact onderhouden, aansluiten bij wat iemand nodig heeft (afstemming).
Minder praten, meer doen	Goede ideeën blijven vaak hangen in overleg en uitwerking.	Meer ruimte nemen om te experimenteren, ook als plannen nog niet af zijn. Beginnen en leren van wat gebeurt, inclusief afhaken of niet opkomen dagen. Voorbeeld m.b.t. peuterbijeenkomsten voor ouders: liever starten en bijstellen dan blijven overleggen. Niet op komen dagen, afhaken of andere reacties van inwoners zijn ook waardevolle feedback. Minder bedenken voor inwoners zonder hen, en meer mét hen in de praktijk laten ontstaan. Door te beginnen, door uit te proberen, door te kijken wat werkt en waar mensen op aanhaken.
Elk contactmoment is een kans	Je weet niet wat er op enig moment speelt bij een inwoner; daarom begint elk contact opnieuw.	Belangrijk om niet te werken vanuit aannames, niet te snel labelen of bepalen wie kwetsbaar is of niet. Ervaringskennis ophalen in gewone ontmoetingen, niet alleen in formele sessies. Wees aanwezig op plekken waar mensen al komen, door te luisteren zonder direct iets te willen oplossen, en door nieuwsgierig te zijn naar het

Wat	Toelichting	Inzicht
		verhaal van de ander. Voorbeelden: bibliotheken, buurthuizen en buurtpunten als waardevolle plekken voor informele gesprekken en warme overdracht.
Meer leren van wat al werkt	Neiging om opnieuw te ontwerpen, terwijl er al goede voorbeelden zijn.	Meer gebruikmaken van bestaande succesvolle aanpakken in de regio. Regionale samenwerking = leren van elkaar, niet alles uniform maken. Inwonersondersteuning in Roosendaal: laagdrempelig, menselijk en keuzevrij in contactvormen. Samen verkennen wat iemand nodig heeft.
Instrumenten en voorwaarden	Instrumenten inzetten waarmee ervaringskennis beter kan worden verankerd	Gebruik van B1-taal en eenvoudige communicatie in beschikkingen, programma's en aanbestedingen. Expliciet opnemen dat activiteiten samen met de doelgroep worden ontwikkeld of getoetst. Ondersteunende inzet van AI/apps voor begrijpelijke teksten, met altijd een menselijke check.

Vanuit de sessie volgden concrete voornemens voor gezamenlijke gesprekken tussen organisaties om te leren van opgehaalde ervaringen van inwoners en ervaringsdeskundigen (m.b.t. websites, WMO-toegang).

Werkssessie ontwikkelrichting 2: zorg en ondersteuning begrijpelijk en bereikbaar maken

In de werksessie over ontwikkelrichting 2 stond de vraag centraal hoe zorg en ondersteuning voor inwoners begrijpelijker en beter bereikbaar kan worden gemaakt. De sessie begon met reflectie op de eigen rol: wat doe je nu al, en wat kun je zelf bijdragen aan deze beweging? Al snel werd duidelijk dat er veel gebeurt in de regio, de ambitie breed gedeeld wordt, maar dat de aanpak versnipperd is en vaak onvoldoende concreet. De kracht zit volgens deelnemers in kleine stappen. Een combinatie van praktische, kleine verbeteringen, structurele samenwerking, kennisdeling en structurele steun vanuit organisaties en leiderschap. De sessie benadrukte het belang van sleutelpersonen en ervaringsdeskundigen, sterke samenwerking tussen organisaties en het werken vanuit de praktijk en leefwereld van inwoners.

Wat	Toelichting	Inzicht
Taal en begrijpelijkheid	Informatie is vaak te complex, ook als deze al op B1-niveau is geschreven. Begrijpelijkheid gaat verder dan taalniveau: vakjargon en aannames zorgen voor verwarring.	Toetsen bij de doelgroep is essentieel, denk ook aan nieuwkomers, arbeidsmigranten en mensen met beperkte basisvaardigheden. Herschrijven van teksten. Gebruik van pictogrammen en visuele ondersteuning.

Wat	Toelichting	Inzicht
		Inzet van taalambassadeurs en ervaringsdeskundigen.
Basisvaardigheden en digitale toegankelijkheid	Beperkte taal- en digitale vaardigheden maken toegang tot zorg lastig.	Cursussen digitale vaardigheden. Ondersteuning bij gebruik van zorgapps. Versterken en zichtbaarder maken van de rol van bibliotheken.
Drempels voor specifieke doelgroepen	Nieuwkomers, arbeidsmigranten en mensen met een migratieachtergrond ervaren extra barrières. Denk aan ingewikkelde inschrijfprocedures (bijv. bij huisartsen) en een gebrek aan uitleg over het Nederlandse zorgsysteem.	Vereenvoudigen van processen. Heldere, cultureel passende uitleg, op het juiste moment aangeboden.
Sleutelpersonen en ervaringsdeskundigen	Sleutelpersonen vormen een cruciale brug tussen inwoners en organisaties, denk ook aan groepen die anders moeilijk in beeld komen.	WhatsApp-groepen in eigen taal. Begeleiding bij het navigeren door het zorgsysteem. Rol van de sleutelpersonen structureel versterken, o.a. via buddyprojecten en door ze te betrekken bij beleid en uitvoering.
Samenwerking en kennisdeling	Samenwerking tussen organisaties is een nadrukkelijke voorwaarde om zorg en ondersteuning toegankelijker te maken. Samenwerking is veelal bestaand, maar kan beter en structureler. Veel organisaties werken aan dezelfde thema's, maar kennis wordt onvoldoende gedeeld, waardoor sprake kan zijn van dubbel werk en gemiste kansen door versnippering.	Bestaande samenwerkingen versterken. Opzetten van een (digitaal) netwerk of platform voor het delen van: • Praktische tools (pictogrammen, tolkkaartjes) • Ervaringen • Vragen • Oplossingen voor knelpunten
Werken vanuit de praktijk en leefwereld	Effectieve oplossingen ontstaan niet achter het bureau, maar in de praktijk. Traditionele vormen van participatie, zoals adviesraden, zijn niet altijd representatief.	Meer outreachend werken. Aanwezig zijn in wijken en op plekken waar inwoners komen. Niet alleen vertrouwen op formele participatiestructuren.
Organisatie en leiderschap	Het thema mag niet alleen bij individuele professionals liggen.	Management en bestuur moeten dit actief dragen en agenderen. Meer aandacht voor diversiteit en inclusie binnen organisaties zelf, waardoor zij beter aansluiten op diversiteit inwoners. Leiderschap is cruciaal voor borging en continuïteit.

Tijdens de sessie werden de volgende inspirerende voorbeelden gedeeld:

- Initiatieven waarbij mensen in hun eigen taal ondersteuning krijgen.
- Taalprojecten waarin taalvaardigheid gecombineerd wordt met thema's zoals gezondheid.
- Samenwerkingen tussen bibliotheken, welzijnsorganisaties en gemeenten.
- Gebruik van pictogrammen en visuele hulpmiddelen om informatie begrijpelijker te maken.
- Inzet van tolken en hulpmiddelen om communicatie in de zorg te verbeteren.

Werk sessie ontwikkelrichting 3: preventie beter laten aansluiten bij de leefwereld van inwoners

In de werksessie over ontwikkelrichting 3 stond de vraag centraal hoe kan preventie beter aansluiten bij de leefwereld van mensen om wie het gaat? Uitgangspunt in deze sessie was dat preventie effectiever wordt wanneer deze vanuit de leefwereld van inwoners wordt vormgegeven, waar nu focus ligt op de systeem, beleid of professional. Er is een verschuiving nodig van “*wat mag binnen de regels*” naar “*wat is nodig voor inwoners*”. Het ontwerpen en uitvoeren samen met inwoners leidt tot betere interventies, meer zelfvertrouwen bij inwoners, een gevoel van gelijkwaardigheid en duurzame betrokkenheid, meer eigenaarschap en motivatie. Dat vraagt om vertrouwen en moed, een andere rol voor professionals, betere samenwerking tussen domeinen en (financieel) bestuurlijke ruimte.

Wat	Toelichting	Inzicht
Veranderende rol van professionals	Professionals zijn gewend om te sturen, terwijl faciliteren nodig is.	Minder zenden, meer luisteren. Ruimte en vertrouwen geven aan initiatieven van inwoners. Accepteren dat oplossingen anders uitpakken dan vooraf bedacht. <i>“Deprofessionaliseren van het gesprek”</i>: minder technisch, meer menselijk en gelijkwaardig.
De kracht van de gemeenschap	Initiatieven vanuit de gemeenschap zijn vaak het meest effectief door vertrouwen en herkenning, laagdrempeligheid en nauwe aansluiting bij dagelijkse realiteit.	Initiatieven ruimte en ondersteuning geven en niet zonder vraag zwaarder willen optuigen <i>“over-professionaliseren”</i>. Bewonersinitiatieven rondom stoppen met roken • Informele ontmoetingsgroepen • Buurthuizen als laagdrempelige ontmoetingsplek •
Bestaanszekerheid als randvoorwaarde	Gezondheid en preventie zijn ondergeschikt als basiszekerheden ontbreken. Voor veel inwoners geldt dat problemen rondom inkomen, wonen en schulden prioriteit hebben boven gezondheid.	Preventie en leefstijlinterventies koppelen aan bestaanszekerheid en laten aansluiten bij basisbehoeften. Nauwe samenwerking tussen sociaal domein en gezondheidsdomein.

Wat	Toelichting	Inzicht
		Gezondheid breed benaderen; niet beperken tot voeding en bewegen. En de koppeling maken met positieve gezondheid: zingeving, meedoen, financiële stabiliteit.
Versnippering en gebrek aan overzicht	Veel initiatieven bestaan naast elkaar zonder voldoende verbinding. Dit leidt tot dubbel werk, gemiste kansen en inefficiënte doorverwijzing.	Bestaand aanbod beter in kaart brengen. Verbinding tussen initiatieven en organisaties versterken.
Taal, toegankelijkheid en cultuur	Taalgebruik vormt een grote drempel, ook binnen de professionele wereld. Daarbij blijven professionals vaak in systeem- en beleidstaal communiceren.	Bewustwording dat professionals zelf onderdeel zijn van het probleem. Aansluiten bij de taal en beleving van inwoners. Begrijpelijkheid als gezamenlijke verantwoordelijkheid.
Eigenaarschap en financiering	Huidige financiering is vaak te strak geoordeeld. Verandering op bestuurlijk en financieel niveau nodig.	Meer ruimte voor niet-geoordeelde budgetten. Samen met inwoners bepalen wat nodig is. Van controle naar vertrouwen. Van top-down naar bottom-up. Van vooraf vastgestelde doelen naar open verkenning.
Samenwerking en netwerken	Structurele samenwerking ontbreekt vaak.	Eén centrale plek of netwerk voor inwoners en professionals. Betere aansluiting tussen bibliotheek, sociaal werk en zorg. Bestaande netwerken (zoals taalnetwerken) beter benutten. Ontbrekende partners benaderen en betrekken.
Rol van bestuur en beleid	Systeemverandering vraagt bestuurlijke steun.	Sturen op impact in plaats van systemen. Ervaringsdeskundigen betrekken bij bestuurlijke afwegingen. Werken met integrale kaders zoals kansengelijkheid. Ruimte creëren om te experimenteren. Van “wat mag binnen de regels” naar “wat is nodig voor inwoners”.

Werksessie ontwikkelrichting 4: ruimte voor vakmanschap en lerend vermogen

In de werksessie over ontwikkelrichting 4 stond de vraag centraal hoe professionals meer ruimte en vertrouwen kunnen krijgen om hun vakmanschap goed in te zetten en te leren van de praktijk. De kernboodschap was dat goede ondersteuning van inwoners vraagt om meer ruimte en minder

regeldruk, meer maatwerk, vertrouwen in de professionele afweging en het leren centraal stellen. Tegelijkertijd werd duidelijk dat lerend vermogen vooral ontstaat in de praktijk, in samenwerking met collega's én met inwoners. Dat vraagt om een cultuurverandering waarin de behoeften van inwoners leidend zijn, niet de regels. De sessie laat zien dat professionals gemotiveerd zijn en willen leren, maar dat succes vooral afhankelijk is van het creëren van structurele randvoorwaarden: ruimte voor maatwerk, samenwerking, kennisdeling, waardering van praktijkervaring en de juiste randvoorwaarden vanuit organisaties en bestuurders.

Wat	Toelichting	Inzicht
Vertrouwen en ruimte voor professionals	Regels, procedures en bureaucratie beperken vaak het handelen van professionals, terwijl maatwerk nodig is. Er is spanning tussen systeemverantwoordelijkheid en professionele ruimte.	Meer vertrouwen in de professionele afweging. Ruimte om af te wijken van regels wanneer de situatie daarom vraagt. Minder focus op wat "mag", meer op wat nodig is om te helpen.
Het belang van het eerste gesprek	De kwaliteit van het eerste gesprek is bepalend voor het vervolg, waarbij de ervaring is dat een goed gesprek zorgt voor betere doorverwijzingen, minder verkeerde interventies, duurzamere oplossingen.	Kenmerken van een goed eerste gesprek zijn: agenda loos en open, gericht op de mens achter de hulpvraag, ruimte voor vertrouwen en relatieopbouw.
Vakmanschap vraagt om tijd en nabijheid	Professionals die de wijk en context kennen, kunnen beter aansluiten bij wat nodig is. Hoge werkdruk en beperkte capaciteit maken nabijheid in de wijk lastig. Projectmatige werkwijzen versus structurele aanwezigheid.	
Leren van en met inwoners	Lerend vermogen ontstaat samen met inwoners, niet alleen over inwoners.	Inwoners betrekken in alle fasen van onderzoek, beleid en uitvoering. Ervaringskennis benutten als gelijkwaardige kennisbron. Randvoorwaarden: begrijpelijke communicatie, samen formuleren en evalueren, ruimte voor kwalitatieve inzichten naast cijfers.
Van projectmatig naar structureel werken	Tijdelijke projecten zorgen voor verlies van kennis en relaties. Dit vraagt om een andere manier van organiseren en financieren, waarbij niet alleen op korte termijn resultaten wordt gestuurd.	Succesvolle werkwijzen structureel inbedden. Investeren in continuïteit en langdurige relaties met inwoners.
Samen leren en samenwerken	Leren gebeurt vooral gezamenlijk en in de praktijk.	Interprofessioneel leren: gezamenlijke ontwikkelmomenten. Kennisdeling tussen organisaties, ook

Wat	Toelichting	Inzicht
		domeinoverstijgend. Samen reflecteren op casuïstiek: gebruik maken van elkaars expertise. Je hoeft niet alles zelf te weten: als je maar weet hoe en waarnaar door te verwijzen.
Metten versus ervaren	Sterke nadruk op kwantitatieve verantwoording, terwijl veel impact niet meetbaar is. Denk aan vertrouwen, gedragsverandering op de langetermijn, persoonlijke groei van inwoners.	Meer waardering voor kwalitatieve opbrengsten. Verhalen en ervaringen van inwoners als volwaardige informatiebron.
Kansengelijkheid als vast perspectief	Kansengelijkheid wordt vaak pas achteraf meegenomen.	Dit perspectief vanaf het begin structureel toepassen. Altijd vragen: voor wie werkt dit wel en voor wie niet? Afwijken van standaardprocessen.
Bereiken van de juiste doelgroep	Een concreet knelpunt is het bereiken van de mensen om wie het echt gaat. Steeds dezelfde groepen worden bereikt; anderen blijven buiten beeld. Door taal- en cultuurbarrières, wantrouwen richting instanties, moeilijk bereikbare groepen.	Werken via sleutelpersonen. Aansluiten bij bestaande netwerken. Investeren in langdurige relaties.
Kleine acties, grote impact	Verandering zit ook in kleine, dagelijkse keuzes van professionals.	Extra tijd nemen voor een gesprek. Warme overdrachten. Een stap extra zetten als het systeem tekortschiet. Ruimte vanuit de organisatie geven. Vertrouwen in professioneel handelen geven.

Plenaire afsluiting

De terugkoppeling van de werksessies laat zien dat er veel energie, ideeën en betrokkenheid is in de regio. Bij elke werksessie kwam expliciet naar voren dat kleine stappen en kleine dagelijkse keuzes van professionals grote impact kunnen hebben. Het gaat om eenvoud, duidelijkheid en praktische oplossingen.

De grotere stappen liggen op systeemniveau; organisaties en bestuurders dienen de juiste randvoorwaarden te creëren. *“Geef ons als organisaties middelen zodat we samen met inwoners kunnen kijken wat er nodig is.”* Ook werd de koppeling gemaakt met de meetlat kansengelijkheid van de gemeente Oosterhout. De wens is om dit soort instrumenten breder en organisatie-overstijgend in te zetten: *“Hoe mooi zou het zijn als die veel breder ingezet wordt en vooral ook collegebreed.”*

Een ander belangrijk inzicht was het belang van het gesprek tussen professionals en bestuurders. Niet alleen over doelen en resultaten, maar juist over waarden en impact: *“Ga eens in gesprek met je bestuurder en vraag: welke impact wil jij maken? Wat vind jij van waarde?”* Daarbij werd de meerwaarde van ervaringsdeskundigen benadrukt. Hun verhalen maken abstracte beleidsvragen concreet en invoelbaar: *“Die ervaringen blijven hangen. Dat maakt impact.”* Ook werd het belang genoemd van een goede dialoog tussen gemeenteraden en bestuurders om kansengelijkheid echt op de agenda te houden.

Een terugkerend thema is de noodzaak om systemen eenvoudiger te maken voor inwoners. Eén concreet voorstel was: *“Zorg er voor één punt waar inwoners terecht kunnen als ze een hulpvraag hebben.”* Veel inwoners verdwalen nu in verschillende loketten en systemen. Duidelijkheid over waar je moet zijn, is een belangrijke eerste stap naar toegankelijkheid.

Meer gezondheidsvaardige organisaties gaat niet alleen over betere communicatie, maar ook over betere samenwerking tussen organisaties en het belang van verschillende perspectieven en gespreksgenoten. Samenwerking en netwerken werden opnieuw als cruciaal benoemd. Er bestaan al veel netwerken, zoals taalnetwerken, maar de verbinding daartussen kan sterker. Daarnaast werd het belang van scholen als vindplaats benadrukt als plek waar signalen vroeg (kunnen) worden opgepakt en als centrale plek in de gemeenschap.

Ook is er reflectie op organisaties zelf: *“Misschien is het goed om diversiteit bij het management aan te kaarten. Zijn wij divers genoeg als organisatie zelf, zodat we beter aan kunnen sluiten op de leefwereld van inwoners?”* Dit raakt aan een bredere vraag: in hoeverre weerspiegelen organisaties de samenleving waarvoor zij werken?

In de groep over vakmanschap en lerend vermogen stond één woord centraal: durf. Professionals, met name vanuit gemeenten, gaven aan dat het belangrijk is om ruimte te pakken en vertrouwen te krijgen: *“Pak de ruimte, heb een brede kijk en kijk wat nodig is, houd daaraan vast.”* Het gaat om het vertrouwen dat professionals mogen handelen naar wat nodig is in de praktijk. Daarbij werd een zin uit de waaier aangehaald die breed werd herkend: *“Als iemand echt geholpen is.”* Dit werd gezien als de kern van goede ondersteuning.

Een belangrijk signaal uit meerdere groepen was de wens om minder projectmatig te werken. Tijdelijke projecten leiden vaak tot versnippering, terwijl de behoefte juist ligt bij continuïteit en samenhang. *“Laten we met elkaar vooral minder projectmatig werken en meer uitgaan van de verhalen van mensen.”* De kwalitatieve ervaringen van inwoners moeten leidend zijn, niet alleen cijfers of projectdoelen.

Kansengelijkheid gaat uiteindelijk over iedereen. *“Ik denk dat iedereen gebaat is bij betere doorstroom en minder bureaucratie.”* Deze nuance onderstreept dat hoewel de focus ligt op kwetsbare groepen, een betere inrichting van systemen iedereen ten goede komt.

Afsluitend woord

De bijeenkomst werd als waardevol ervaren door de deelnemers, met name vanwege het netwerk en de uitwisseling: *“Meer van dit soort bijeenkomsten.”* De bijeenkomst maakte duidelijk dat West-

Brabant niet aan het begin staat, maar al volop in beweging is. Er zijn sterke voorbeelden, betrokken professionals en een duidelijke ambitie. De uitdaging ligt nu in het verbinden van deze initiatieven en het structureel maken van wat al werkt.

Het ontmoeten van nieuwe mensen, het voeren van andere gesprekken en het delen van ervaringen werd als inspirerend en noodzakelijk gezien voor verdere samenwerking. Een duidelijke conclusie uit de terugkoppelingen was dat de behoefte ligt bij actie: *“We willen niet meer praten, we willen met z’n allen aan de slag.”*

Dit verslag laat zien dat de sleutel ligt in het verbinden van systeem en leefwereld, beleid en praktijk, en vooral: in het samen doen mét inwoners als volwaardige partners.

De beweging stopt niet bij deze bijeenkomst. We kijken uit naar de visie en behoefte van de regio voor het vervolg. Hiervoor organiseren we een digitale inloop op 23 juni 2026 om 13.00 uur.